

08-05-2015 ఉదయము మరళి ఓంశాంతి “బాహ్యదాధి” మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - శీరు మరలా శీ స్థానానికి చేరుకున్నారు. శీరు తండ్రి ద్వారా రచయిత, రచనలను తెలుసుకున్నారు. కనుక సంతోషముతో రోమాంచితమువ్వాలి (రోమములు

నిక్కబొడ్చుచుకోవాలి) ”

ప్రశ్న:- ఈ సమయములో తండ్రి పిల్లలైన మిమ్ములను ఎందుకు అలంకరిస్తున్నారు?

సమాః:- ఎందుకనగా ఇప్పుడు మనము అలంకరించబడి విష్ణువురమునకు(అత్తవాల ఇంటికి) వెళ్లాలి. మనము ఈ జ్ఞానముతో అలంకరింపబడి విష్ణుమవశిరాజు, మవశిరాణిగా తయారవుతాము. ఇప్పుడు సంగమ యుగములో ఉన్నాము. బాభు మనలను తల్లిగాల ఇంటి నుండి అత్తగాలింటికి తీసుకెళ్లటకు బీచ్చరై చదివిస్తున్నారు.

పాఠ:- చివరికి నేడు ఆ రోజు వచ్చేసింది,.....(ఆఖరీ వహ్వా జిన్ ఆయా ఆయ్,.....)

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన స్తోట్ చిల్డన్, మధురాతి మధురమైన అప్పరూప పిల్లలు పాట విన్నారు. అర్థకల్పము లి ప్రియుని స్తుతి చేశారో, చివరికి ఆ ప్రియుడు లభించాడని పిల్లలైన మీకు మాత్రమే తెలుసు. మనము అర్థకల్పము భక్తి చేస్తామని, ప్రియుడైన తండ్రిని పిలుస్తామని ప్రపంచములోని వాలకి తెలియదు. తండ్రి చెప్పున్నారు - రావణుడు మిమ్ములను పూర్తి తుచ్ఛ(సీచు) బుట్టిగలవాలగా చేసేశాడు. ముఖ్యముగా భారతీయులను. శీరు దేవీ-దేవతలుగా ఉండేవారసి కూడా మరచిపోయారు. కనుక తుచ్ఛ బుట్టివాలగా అయ్యారు. తమ ధర్మమును మరచిపోవుట తుచ్ఛ బుట్టిగలవాల పని. భారతవాసులమైన మనము స్వద్ధవాసులుగా ఉండేవారసి మీకు మాత్రమే తెలుసు. ఈ భారతదేశము స్వద్ధముగా ఉండేది. చాలా సమయము కూడా కాలేదు. 1250 సంవత్సరాలు సత్కయుగము, 1250 సంవత్సరాలు రామరాజుము నడిచింది. ఆ సమయములో అనంతమైన సుఖముండేది. ఆ సుఖమును గుర్తు చేసుకొని రోమాంచితమ్మాలి. సత్కయుగము, త్రైయుగము..... గడచిపోయాయి. సత్కయుగము ఎన్ని సంవత్సరాలో, ఇది కూడా ఎవ్వలికి తెలియదు. లక్షల సంవత్సరాలేలా ఉంటుంది. ఇప్పుడు మిమ్ములను మాయ ఎంత తుచ్ఛ బుట్టిగా చేసిందో తండ్రి వచ్చి తెలుపుచున్నారు. ప్రపంచములోని వారు స్తుయమును సీచ బుట్టిగల వాలగా భావించరు. మనము సిన్నటివరకు తుచ్ఛ బుట్టిగలవాలగా ఉండేవారసి మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు తండ్రి మనకు జ్ఞానము ఇచ్చినందున రచయిత - రచనల ఆది-మధ్య-అంతముల జ్ఞానమును తెలుసుకున్నాము. సిన్నటివరకు తెలియదు. ఈ రోజు తెలుసుకున్నాము. ఎంతెంత తెలుసుకుంటూ పాణితారో అంత సంతోషములో పులకలించి పాణితారు. మనము మరలా మన ఆశ్రయమునకు చేరుకున్నాము. తండ్రి మనకు పూర్తి స్వద్ధరాజుమును ఇచ్చి ఉండినారు, మనము పాణిట్టుకున్నాము. ఇప్పుడు పతితులైపియాము. సత్కయుగమును పతిత యుగముని అనరు. అట పాపన ప్రపంచము. మనుష్యులు ఓ పతిత-పాపనా! రఘుని పిలుస్తారు. రాజుములో

పొవనముగా, శ్రేష్ఠముగా ఎవ్వరూ ఉండరు. శ్రేష్ఠతి శ్రేష్ఠమైన తండ్రి పిల్లలుగా అయ్యారంటే, మీరు కూడా శ్రేష్ఠముగా అయ్యారు. పిల్లలైన మీరు తండ్రిని తెలుసుకున్నారు. అది కూడా నంబరువారు పురుషార్థానుసారముగా తెలుసుకున్నారు. ఉదయమే లేచి మీ వ్యాదయాస్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి. అమ్మాతవేళలో కూర్కొని ఇలా ఆలోచించండి. బాబా మీకు తండ్రె కాక టీచరుగా కూడా అయ్యారు. ఓ గడ్డ ఛాదర్, ఓ పరమపిత పరమాత్మ అని అంటునే ఉంటారు. ఓ భగవంతుడు! అని ఎవలని ప్యుతి చేస్తున్నారో వారే మనకిప్పుడు లభించారు. మనము మరలా అనంతమైన వారసత్కము తీసుకుంటున్నాము వారు లూకిక తండ్రి, మీరు అనంతమైన తండ్రి. మీ లూకిక తండ్రులు కూడా ఆ బోధి(అనంతమైన) తండ్రిని ప్యుతి చేస్తారు. కనుక వారు తండ్రులకు తండ్రి పతులకు పతి అయ్యారు, ఇలా అనేటి కూడా భారతియులే. ఎందుకనగా ఇప్పుడు నేను తండ్రులకు తండ్రిగా, పతులకు పతిగా అవుతాను. ఇప్పుడు నేను మీకు తండ్రిని కూడా. మీరు పిల్లలుగా అయ్యారు. బాబా, బాబా అంటూ ఉండండి. ఇప్పుడు మరలా మిమ్ములను విష్ణువురములోకి అత్మగాలంటికి తీసుకెళ్తాను. ఇది మీ తండ్రి ఇల్లు. తర్వాత మామగాలంటికి పెళ్తారు. మనము చాలా బగా శ్రంగాలంచబడతామని పిల్లలకు తెలుసు. ఇప్పుడు మీరు తండ్రి ఇంటిలో ఉన్నారు కదా. మిమ్ములను చదివిస్తారు కూడా. మీరు జ్ఞానముతో అలంకరింపబడి విశ్వమహరాజా - మహారాషులుగా అవుతారు. మీరు విశ్వాసికి అధికారులుగా అగుటకే ఇక్కడకు వచ్చారు. సత్యయుగమున్నపుడు భారతవాసులైన మీరే విశ్వాధికారులుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు మీరు “ మేము విశ్వాధికారులము ” అని అనరు. ఇప్పుడు భారతదేశమునకు అధికారులు, కలియుగములోని వారని, మనము సంగమ యుగములోని వారమని మీకు తెలుసు. మరలా మనము సత్యయుగములో విశ్వమంతటికి అధికారులుగా అవుతాము. ఈ విషయాలు పిల్లలైన మీ బుధ్మికి రావాలి. విశ్వ రాజుమును ఇచ్చేవారు వచ్చారని మీకు తెలుసు. వారు ఇప్పుడు సంగమ యుగములో వచ్చారు. జ్ఞానదాత ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. తండ్రిని తప్ప ఏ మనిషినీ జ్ఞానదాత అని అనరు. ఎందుకనగా తండ్రి వద్ద ఎటువంటి జ్ఞానము ఉండనగా, ఆ జ్ఞానముతో విశ్వమంతటికి సద్గతి లభిస్తుంది. తత్వాల సహాతము అందలికి సద్గతి కలుగుతుంది. మనుషుల వద్ద సద్గతిని కలిగించే జ్ఞానము లేదు.

ఈ సమయములో తత్వాల సహాతముగా ప్రపంచమంతా తమోప్రధానముగా ఉంటి. ఇందులో ఉండేవారు కూడా తమోప్రధానముగా ఉన్నారు. నూతన యుగమే సత్యయుగము. అందులో నివసించువారు కూడా దేవతలుగా ఉండినారు. తర్వాత మరలా రావణుడు గెలుపాండాడు. ఇప్పుడు మరలా తండ్రి వచ్చి ఉన్నారు. మేము భావిదాదా వద్దకు వెళ్తామని పిల్లలైన మీరంటారు. తండ్రి మనకు దాదా(అన్న) ద్వారా స్ఫుర్త చక్రవర్తి పదవిని వారసత్కముగా ఇస్తారు. తండ్రి స్ఫుర్త చక్రవర్తి పదవిని కాక ఇంకేమిస్తారు. పిల్లలైన మీ బుధ్మికి ఇది తోచాలి కదా. కానీ మాయ మరపింపజేస్తుంది. స్థిరమైన ఖుపీ ఉండనివ్వదు. ఎవరైతే మంచి లీతిగా చదువుతిసి చదివిస్తారో

వారు ఉన్నత పదవి పొందుతారు. సెకండులో జీవన్నక్కి అను గాయనము కూడా ఉంది. ఒకేసాల గుల్చించాలి కదా. ఆత్మలందరికి తండ్రి ఒక్కరే, ఆ సర్వత్తుల తండ్రి వచ్చారు. అయితే అందరూ వాలసి కలుసుతోరు, అసాధ్యము. తండ్రి చదివించుటకు వస్తారు. మీరందరూ టీచర్లే. గీతాపారశాల అంటారు కదా. ఇది కూడా నాథారణ పదవే. కృష్ణుడు గీతను వినిపించాడని అంటారు. అయితే ఇది కృష్ణుని గీతాపారశాల కాదు. కృష్ణుని ఆత్మ చదువుకుంటూ ఉంది. సత్యయుగములో ఏ గీతా పారశాలలోనైనా చదువుతాని చదివిస్తారా? కృష్ణుడు సత్యయుగములోనే జిత్తిస్తాడు. తర్వాత 84 జన్మలు తీసుకుంటాడు. ఒక్క శలీరము కూడా మరో దాని వలె ఉండదు(కలువదు). త్రామా వ్యాసాను అనుసారము ప్రతి ఆత్మలో తమ 84 జన్మల పొత్త సిండి ఉంది. ఒక్క సెకండు పొత్త మరో సెకండులోని పొత్తతో కలువజాలదు. 5 వేల సంవత్సరములు మీరు పొత్తను అభినయిస్తారు. ఇది ఎంత అర్థము చేసుతోవలసిన విషయము! త్రామా కదా. పొత్త పునరావృతమవుతూ ఉంటుంది. పాఠే శాస్త్రములన్నీ భక్తి మార్గానికి చెందినవి. అర్థకల్పము భక్తి నడుస్తుంది. తర్వాత నేనే వచ్చి అందరికి సద్గతిసిస్తాను. 5 వేల సంవత్సరముల క్రితము రాజ్యపాలన చేసేవారమని మీకు తెలుసు. సద్గతిలో ఉండేవారము. దుఃఖమనే పేరు కూడా లేదు. ఇప్పుడైతే ఎక్కడ చూచినా దుఃఖమే దుఃఖముంది. టీసిని దుఃఖామవమని అంటారు. శాంతిధామము, సుఖధామము, దుఃఖధామము. నేను వచ్చి భారతవాసులకు మాత్రమే సుఖధామానికి డాలి తెలుపుతాను. కల్ప-కల్పము నేను రావలసి పడ్డుంది. అనేకసార్లు వచ్చాను, ఇక మీదట కూడా వస్తూ ఉంటాను. టీసికి అంతము లేదు. మీరు చక్రమంతా తిలిగి దుఃఖధామములోకి వస్తారు. నేను మరలా రావలసి వస్తుంది. ఇప్పుడు మీకు 84 జన్మల చక్రము గుర్తుతోచ్చింది. తండ్రిని రచయిత అని అంటారు. అయితే త్రామాను రచించారని కాదు. రచయిత అనగా ఈ సమయములో వచ్చి సత్యయుగమును రచిస్తారు. సత్యయుగములో ఎవరి రాజ్యముండి పాగొట్టుకున్నారో, వాలసి మాత్రమే చదివిస్తాను. పిల్లలను దత్తత చేసుకుంటాను. మీరు నా పిల్లలు కదా. మిమ్ములను ఏ నాథు-సత్పురుషులు చదివించరు, చదివించేవారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. అందరూ వాలనే ప్యుతి చేస్తారు. ఎవరిని ప్యుతి చేస్తారో వారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వస్తారు కదా. ప్యుతి ఎందుకు చేస్తారో కూడా ఎవ్వలికి తెలియదు. ఇప్పుడు పతిత విషములైన తండ్రి తప్పక వస్తారు. మరలా రండి అని విసుక్కీస్తును పేలువరు. లినమైనాడని భావిస్తారు. కనుక మరలా వచ్చే విషయమే లేదు. ఆ పతిత విషముడైన బాబునే ఆత్మలైన మాకు మరలా వారసత్వమివ్వండి అని ప్యుతి చేస్తారు. బాబు వచ్చారని, వచ్చి నూతన ప్రపంచాన్ని స్థాపన చేస్తారని మీకు ప్యుతి కలిగింది. వారు(విసుక్కీస్తు మొదలగువారు) మరలా తమ సమయములోనే రజో, తమోలోనే వస్తారు. మనము మాస్టర్ జ్ఞాన నిశ్చరులుగా అవుతున్నామని పిల్లలైన మీరు తెలుసుకున్నారు.

పిల్లలైన మిమ్ములను చదివించి విశ్వాసికి అభిజారులుగా చేయువారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. వారు అభిజారులుగా కారు. అందుకే వాలసి నిష్ఠామ నేవాధాల అని అంటారు. మనుషులు మేము పుతుమును ఆశించవని, నిష్ఠామ నేవ చేస్తామని అంటారు. కానీ అలా జరగదు. ఎటువంటి

సంన్మారమును తీసుకెళ్లి దాని అనుసారమే జన్మిస్తారు. కట్ట ఫలితము తప్పక లభిస్తుంది. సన్మాసులు కూడా గృహస్థుల వద్ద జన్మించి, తర్వాత వాల సంస్కారమనుసారము సన్మాస ధర్మములోకి వెళ్లిపోతారు. బాబా యుధము చేయువాల ఉదాహరణను ఇస్తారు కదా. యుధ మైదానములో మరణించువారు స్వర్గములోకి విశితారని గీతలో ప్రాయబడిందని అంటారు. తాని స్వర్గము ఉండుటకు కూడా సమయము కావాలి కదా. స్వర్గము లక్ష్మల సంవత్సరములు ఉంటుందని చెప్పేస్తారు. ఇప్పుడు తండ్రి కిమి చెప్పున్నారో, గీతలో కిమి ప్రాశారో మీకు తెలుసు. గీతలో ఇలా ప్రాశారు - భగవానువాచ - “నేను సర్వవ్యాపిని” అని అంటారు. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్పున్నారు - “నన్ను నేను సర్వవ్యాపినని, కుక్కలో, పిల్లలో అన్నిటిలో ఉన్నానని ఎలా తిట్టుకుంటాను.” నన్ను జ్ఞాన సాగరుడు అని అంటారు. నన్ను నేను ఈ విధంగా ఎలా చెప్పుకుంటాను? ఎంత అసత్తము! ఒక్కలలో కూడా జ్ఞానము లేదు. సన్మాసులు పవిత్రముగా ఉన్నారు కనుక వాలికెంత గౌరవముంది. సత్యయుగములో ఏ గురువు ఉండరు. ఇక్కడ స్త్రీకి నీ పతియే నీకు గురువు, ఈశ్వరుడు, ఇత ఏ ఇతర గురువును ఆశ్రయించవద్ద అని చెప్పారు. అలా తెలిపినప్పుడు భక్తి కూడా సతోప్రధానముగా ఉండేబి. సత్యయుగములో గురువులే లేరు. భక్తి ప్రారంభమైనప్పుడు కూడా గురువులుండరు. పతియే సర్వస్పము, గురువులను ఆశ్రయించరు. ఈ విషయములస్తు ఇప్పుడు మీరు అర్థము చేసుకున్నారు.

చాలామంచి జి.కె.ల పేరు వింటూనే భయపడి విశితారు. ఎందుకనగా ఫీరు సాధి-సాధిరులుగా చేస్తారని భావిస్తారు అరే! ప్రజాపిత బ్రహ్మ సంతానముగా అగుట మంచిదే కదా. జికెలు మాత్రమే స్వర్గ వారసత్వము తీసుకుంటారు. ఇప్పుడు మీరు తీసుకుంటున్నారు. మీరు జి.కె.లుగా అయ్యారు. స్త్రీ-పురుషులిరువురు మేము సాధి-సాధిరులమని అంటారు. శలీర భావము వికారాల దుర్గంధము తొలగిపెట్టింది. మనము ఒకే తండ్రి పిల్లలము, సాధి-సాధిరులమని అంటూ వికారాలకు ఎలా వశమవుతాము? ఇది చాలా పెద్ద విషయము. పవిత్రముగా ఉండుటకే ఈ యుక్తి డ్రామాలో ఉంది. సన్మాసులభి నివృత్తి మార్గము. మీరు పవిత్ర మార్గములోనివారు. ఇప్పుడు మీరు ఈ ఢి-ఢి(పొడ్డెపెటియన) ప్రపంచములోని ఆచార వ్యవహరాలను వదఱి ఈ ప్రపంచమునే మరచిపోవాలి. మీరు స్వర్గానికి అధికారులుగా ఉండేవారు. రావణుడు ఎంత ఢి-ఢిగా తయారు చేశాడు! ఇవస్తు బాబా అర్థము చేయించారు. ఎవరైనా 84 జిత్తులని మేమెలా అంగీకరించాలని అడుగుతారు. మీరు 84 జిత్తులు తీసుకున్నారని మనము మంచిదే చెప్పాము కదా. 84 జిత్తులు తీసుకొంటే ఇక్కడ నిలువనే నిలువరు. అటువంటివారు దేవి దేవతా ధర్మమునకు చెందినవారు కాదు. స్వర్గములోకి రాలేరు. ప్రజలలో కూడా తక్కువ పదవి తీసుకుంటారు. ప్రజలలో కూడా మంచి పదవులు, తక్కువ పదవులు ఉన్నాయి కదా. ఈ విషయాలు ఏ శ్మాలలోనూ లేవు. భగవంతుడు వచ్చి రాజున్ని స్థాపన చేస్తున్నాడు. శ్రీకృష్ణుడు వైకుంఠాధిపతిగా ఉండేవాడు. దానిని తండ్రి సాధించారు. తండ్రి గీతను విశిపించారు. దాని ద్వారా ఈ పదవి విందుతారు. తర్వాత గీతా జ్ఞానమును

చదవనే చదవరు. జ్ఞానము ద్వారా సధ్యతి లభిస్తుంది. ఎంత పురుషార్థము చేస్తారో అంత ఉన్నత పదవి విందుతారు. కల్పక్తితము ఏ పురుషార్థము చేశారో ఇప్పుడు కూడా అది మాత్రమే చేస్తూ ఉంటారు. నిష్టిగా ఉండి చూస్తూ ఉండాలి. టీచరును కూడా గమనిస్తూ ఉండాలి. వీరు నన్న చబిపంచారు. నేను ఫీలింటో చురుకుగా కావాలి. చాలా మాళ్ళిన(అవకాశము) ఉంది. శైవైతి శైష్టముగా తయారగుటకు ప్రయత్నించాలి. ముఖ్యమైనది తమోప్రధానము నుండి సతోప్రధానముగా అవ్యాడమే. ఇలి అర్థము చేసుకోవాల్సిన విషయము కదా. గృహస్థములో ఉంటూ కూడా, తండ్రిని స్పృతి చేస్తే పాపనమైవితించారు. ఇచ్చెట అందరూ పతితులుగా ఉన్నారు. ఇందులో అంతా దుఃఖమే దుఃఖముంది. సుఖపంతమైన రాజ్యము ఎప్పుడుండేదో ఎవ్వలికి తెలియదు. దుఃఖములో ఓ భగవంతుడా! ఓ రామా! అని అంటారు. అయితే ఈ దుఃఖము ఇచ్చిందివరు? భగవంతుడు అయితే ఎవ్వలికి దుఃఖమివ్వరు. దుఃఖమిచ్చేటి రాపణడు, మన రాజ్యములో ఇతర ధర్మమేచియూ ఉండదని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. తర్వాత ఇతర ధర్మములు వస్తాయి. భలీ మీరు ఎక్కడికైనా వెళ్లండి. చదువు జితలో ఉండాలి. ‘మన్మహాభవ’ లక్ష్మమైతే లభించింది, తండ్రిని స్పృతి చేయిండి. తండ్రి నుండి మనము స్వర్గవారసత్కము తీసుకుంటున్నాము. ఇది కూడా స్పృతి చేయాలి. ఈ స్పృతి పక్కాగా ఉండాలి. అప్పుడు అంతమతి నీ గతి అయివచితుంది. అచ్చా

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాపుదాంబ శ్రీయస్పృతులు మరియు గుడిమాఖ్యంగి
ధారణకొరకు ముఖ్యసారము:-

1. వేకువనే అమృతవేళలో లేచి బాబు, మాకు తండ్రి కాక టీచరు కూడా అయినారు. ఇప్పుడు మనలను జ్ఞాన రత్నాలలో శ్శంగాలించుటకు తండ్రి వచ్చారు. వారు తండ్రులకు తండ్రి, పతులకు పతి..... ఇలా చింతన చేస్తూ అపార ఖుపీని అనుభవము చేయాలి.
2. ప్రతి ఒక్కల పురుషార్థమును నిష్టిగా ఉండి చూడాలి. ఉన్నత పదవి విందెందుకు అవకాశముంది. అందుకు తమోప్రధానము నుండి సతోప్రధానముగా అవ్యాలి.

వరదానము: - “విఘ్నప్రూణిగా ఉండు మెరసిపోయే త్రస్తును ధరించే సదా విఘ్నవినాశక్ భవ”

స్వయం పట్ల మరియు సర్వుల పట్ల సదా విఘ్నవినాశకులుగా అగుటకు ప్రశ్నార్థకానికి విడ్చేలునివ్వండి, పుల్చిస్తోండి, ద్వారా సర్వశక్తుల స్తాకును పుల్గా ఉంచుకోండి. సదా విఘ్నప్రూణిగా ఉండే మెరసిపోయే ఘలస్తా త్రస్తును ధరించి ఉండండి. మట్టి త్రస్తును ధరించకండి. త్రస్తుతో పాటు సర్వ గుణాలనే నగలతో అలంకరింపబడి ఉండండి. సదా అప్పుక్కుల త్రస్తురూలైన సంపన్న మూర్ఖులై ఉండండి. అంతేకాక కమలపుష్ట ఆసనం పై మీ శైష్ట జీవితమనే తాలు పెట్టండి.

స్తోఱి:- “అభ్యున్మాదిం పై పుట్టి గమనముంచితే ఫ్లై డిబిజన్లో నంబరు వచ్చేస్తుంది ”